

Jurnalul lui Leonardo Da Vinci

Dragă Jurnal,

Am fost numit ucenic la studioul lui Andrea del Verrochio. Azi, la vârsta de 17 ani, sunt copleșit de sentimente. Sunt fericit, dar pe de altă parte, sunt trist. Sunt fericit să fiu numit ucenic la un asemenea artist cunoscut; el este cel mai bun pictor și sculptor din Florența în acest moment. Dar sunt trist pentru că-mi părăsesc familia și prietenii. Ei înseamnă atât de mult pentru mine; e greu să mă gândesc că nu-i voi mai vedea o vreme. Florența e mult diferită de Vinci. Sunt așa mulți oameni în Florența. Nu mi-am imaginat că sunt atât de mulți oameni în lume. Sper că voi lua cunoștință de multe activități noi. Poate că voi fi capabil să pictez o piesă de altar sau să fac o sculptură! Sper că toate acestea se vor transforma în bine.

1466 - toamna

Dragă Jurnal,

De astăzi sunt în slujba lui Ludovico Sforza, ducele de Milano. Mi-a spus că îl voi deservi atât ca arhitect cât și ca inginer. Pare un tip de treabă, dar încă nu sunt sigur. Îmi voi folosi abilitățile - sper – în avantajul său. Cred că această slujbă îmi va îmbunătăți și testa deprinderile mele inginerești. Poate că invențiile mele sunt bune, dar eu vreau să le fac mărețe. Invențiile mele ar trebui să-l încânte pe duce, dar nu sunt sigur.

1482

Dragă Jurnal,

Desenul meu - descoperirea anatomică - Omul Vitruvius a fost desăvârșit azi. Vitruvius este omul din interiorul cercului și al pătratului desenului meu. Am ales să-l desenez în interiorul unui cerc pentru că toate membrele corpului sunt la depărtare egală față de centrul corpului, când se întinde. Dar când stă drept în picioare, capul, picioarele și brațele, creează o cutie. Aceasta arată proporțiile arhitectului roman Vitruvius. Ca majoritatea desenelor sau schițelor mele, este realizat într-un „manuscris oglindă”. Acest mod va fi mai greu de citit de către alții, așa că nimeni nu-mi va putea fura teoriile. În timp ce am fost la Milano, unii oameni de știință invidioși, au încercat să-mi fure desenele militare. Autopsia făcută de mine pe cadavru a fost lucrul de la care am pornit când am desenat schița. Descoperirea mea – desenul meu – este un adevărat început pentru mine. Cred că acesta mă va ajuta în cunoașterea corpului omenesc, alături de studiile mele.

1492

Dragă Jurnal,

Mona Lisa a fost pusă pe peretele unei galerii astăzi. Am știut că această zi va veni. Am lucrat atât de mult și din greu. Nu-mi pot stăpâni emoțiile. Atelierul meu din Florența, a fost un minunat atelier de muncă. A fost minunat pentru că am avut acces la vopseaua cea mai bună și cea mai scumpă. Lumina din atelier era foarte puternică, așa că am putut distinge mai bine culorile. Tot astfel am putut schimba lumina din strălucitoare în slabă. Sunt atât de mândru de mine. N-am gândit că inspirația mea ar putea să se schimbe atât de mult. Autoportretul meu neclar a fost o adevărată lovitură. Am reușit! Încă nu-mi vine a crede. Pot să-mi imaginez acum, Mona Lisa - pe un perete de galerie; toți în jurul ei admirându-mi munca. Cred că noua mea tehnică – realismul – a ajutat ca tabloul meu să pară mai real, nu atât de monoton și caricatural. Acum când nu mai sunt în slujba ducelui, aș putea să nu mai fac nimic. Cred că Mona Lisa e cea mai bună de până acum.

1503

Dragă Jurnal,

Astăzi a murit tata. Cauza morții sale e încă necunoscută. Avea 77 de ani. E greu să mă gândesc după toți acești ani că el nu mai e, de fapt. Doare mult. Aș fi vrut să fiu acolo, la căpătâiul său. Știu că viața merge înainte, dar peste asta îmi va fi greu să trec. Sper ca el să fie acum într-un loc mai bun. Odihnească-se-n pace!

9 iulie 1504